

==== Brije trikrat na mesec. ====

Brivec stane v Avstriji za vse leto **6 kron**; zunaj Avstrije **8 kron**. — Nefrankovana pisma se ne sprejemajo. Naročnino sprejema upravnništvo. — Oglasi se računajo po številu besed. — Uredništvo in upravnništvo se nahajata v ulici **S. Lazzaro št. 11, II. nadstr.**
Brivca dobiš v Trstu po 5 novč., v Gorici, Ljubljani, Pulju, Nabrežini, Št. Petru in Pragerskem po 6 nvč.

Basen o češkem ježu.

Spravila sta se Poljak in katoliški Muhl na češkega ježa. —

Živalica se mirno zvije v klobčič in zaježi ostre bodice — da se ubrani napadu. —

Židovski levičnik naganja junaka naj brez milosti streta predrzno žival. — »Nur kräftig draufschlagen!« zaupije levičar.

Pesti ste padle — pa oj, joj, krvave in skleče sta ju junaka spravila v žep — Nevarnega ježa je pa kuharica nesla v robu na vrt. —

Avstrija noče Slovanov!

Čudni napis, kaj ne dragi prijatelj. Jeli to res, da bi Avstrija ne marala Slovanov, ko vendar brez njih niti obstati ne more. — No, ako rečemo da Avstrija nemara Slovanov, si mislimo tiste avstrijske vlade, ki pred svetom hočejo predstavljati Avstrijo. — Vidiš dragi, te vlade so iznašle ono otrovno medicino, katere uničuje število Slovanov. Kako ne bi bilo to res, ako so nemške vlade izumele ono takozvano »umgangsšprache« ali občevalni jezik, katerega jezika ne pozna nobena druga država. Občevalni jezik je vsak katerega govoriš. **Kje je potem materni jezik?** — Ako pomislimo na takozvano »staatsšprache«, katero nam Nemci na vse načine vsiljujejo; — da zapечатijo ž njo — nemški znak Avstrije — potem si lahko mislimo da tudi »umgangsšprache« ni Nemcem drugo nego nemščina — Italijanom italijansščina in Madjarom — madjarščina. — Slovan, ki se poslužuje v življenju vseh teh tujih jezikov, naj bi se o ljudskem štetju — upisal ali za Nemca, za Italijana, za Madjara — le kot Slovana se ne bi smel. — Kajti o maternem jeziku ni tu govora. Vsako desetletje nas obiščejo z ono »umgangsšprache«, ter nam ž njo zwabijo slovanske duše v tuji tabor. Z našim perjem natlačeni se bahajo potem pred svetom kakor gizdava sraka: evo nas Nemce, evo Italijane! Kakor je v Avstriji mnogo krivičnega je tudi ta »občevalni jezik«. —

Letos bodo tudi popisavali avstrijske narode, na podlagi — te »šprahe«. Mi Slovani moramo zato biti jako oprezni pri izpovedanju naše narodnosti in našega občevalnega jezika. —

Slovan zna navadno po več jezikov — on občeje z Nemci v nemškem z Italijani v italijanskem jeziku — a narodni jezik — je le eden — je slovanski. —

Za Slovence je v tem zmislu občevalni jezik **samo slovanski**. Čitajmo kaj pišejo o tem: »Scitani Lidu«. Vsi Čehi se **morajo** upisati pod »občevalni jezik«, kot Čehi; — kedor tega ne stori ga bode treba ovaditi in zatožiti **ker je neresnična izpoved v popisni poli kazniva z denarjem ali zaporom**.

Le na tak način pravi omenjeni list, prisilimo oblastva, da spoznajo, da je zakon pomankljiv in ga treba popolniti. —

Vprašalna pola ima 23 oddelkov, za občevalnim jezikom (lingua parlata) stoji rubrika: znanje drugega d e ž e l n e g a j e z i k a. V to zadnjo rubriko zapišemo,

da znamo nemški, laški, turški, kitajski: — sploh kar kedo zna. Torej na nas Tržaških Slovenceh je edino ležečo, dokazati slavni vladji in slavnem magistratu koliko nas živi na tej slovenski zemlji v Trstu in njega okolici. —

Po številu nas bodo upoštevali, glejmo torej da se nobeden naših ne zgubi! — Več o tem se bode razpravljalo v nedeljo na javnem shodu pri sv. Jakobu. —

Brivec.

Kmečki pogovori za september.

(Nabral Pavliba.)

Če najdeš zgodaj zjutraj v tem mesecu jabolko na tleh in ko jo prerežeš in so zelene peške v njem, še ni zrelo.

Če v sredi tega meseca lovec na zajca sproži in zajec potem še hitreje teče, je to gotovo znamenje, da ni zadet.

Če v tem mesecu lovskeemu psu na rep stopiš in če zaečili, je to znamenje da ga boli.

Kmet mora v tem mesecu navadno še večji davek plačevati nego v prejšnjem; to pa zato, ker je ta mesec en cel dan krajši, nego je bil avgust.

»Slovenec« in »Slov. Narod« se ta mesec tikata kakor druge mesece, čeprav nista krav skup pasla; sta pa menda bratovščino skup pila. Zdaj paseta samo ovce in kozle.

Ako na mali šmaren dež gre, ni zato grdo vreme, ker pratika kaže lep dan.

Ako bi se »Brivec« po »Narodovem« nasvetu v tem mesecu začel imenovati »Brüdee«, potem bi imel isto ime, kakor je ima »Narod« sam.

Ako se zadnjo nedeljo v tem mesecu napiješ slabega vina in ga nato čez vržeš, še nisi krava, čeprav te žena tako prekrsti.

Ako imaš hčer in že fantje na njeno okno trkat kodijo, naj ti bo znamenje, da bo že kmalu godna za možitev.

Ko mine zadnji dan tega meseca, pride precej za njim 1. oktober, to pa za to, da ni kakega presledka.

Dobro jesti in dobro piti je v tem mesecu pol življenja.

Dekleta in fantje se imajo ta mesec veliko bolj radi nego preje, ker vedo, da pride kmalu advent.

Dober človek je v tem mesecu oslu podoben; to pa ravno zato, ker »Brivec« svoj list pošilja tistim naročnikom, ki se mu hlinijo in slinijo kot dobri prijatelji, kadar vedo, da jim bo kaj dal; ki mu pa hrbet obrnejo in fige navskriž pomole, kadar se oglasi za plačilo.

Dobrota je sirota, to pa ne zato, ker »Brivec« njegovi naročniki vse odrajtujejo; kajti godi se ravno nasprotno.

Krancelj s pripadki vred.

Podaje: „Povž“.

I. kos.

In zgodilo se je med letom 5870 in 5880 po Adamu, na severni polutki v Evropi, v Avstriji na Goriškem v Materiji 180 km. 5 $\frac{1}{2}$ gramov od Tolmina, kjer so napravili leta 5899 »korso« in se zvrnili, kakor je bilo pisano v drugem »Brivecu« na 28 strani meseca februvarja, da je neka mati v noči od 30 — 31 febr. ob 11 uri 40 migljajev 30 bre postala za 8 »firkelecev« kila bolj lahka. To se je pripetilo v zadnjem nadstropju na levi strani desne roke. Že to je bila fenomenalna prikazen za tiste čase, ker takrat so otroci zagledali luč sveta navadno zjutraj. Ljudje so takoj sodili, da je z novorojencem velik mož, čeprav majhne postave začel 2000 letni kulturni zrak kvariti; in niso se motili; ta velik možček ali mali mož je: Krancelj!

O njegovih stariših ne vem povedati pozitivnega ker jih nisem poznal, ali prepričani bodite, da je imel štariše. Oče njegov je bil samec in moškega pola, mati pa samica in ženskega pola; kako službe je njegov oče opravljal, in kaj je vse znal, ne vem, za mater tudi ne, ali to pa lahko trdim smelo, da sta znala obadva dihati in to sta naučila tudi sina. Če ni mati umrla, je že živa in žive kakor vse druge matere ob kruhu, vodi, zraku in spanju. Njegov oče pa je uže v nebesih in kakor trde spiritisti, je pil bratovščino z vsemi slavnimi komponisti radi sinove slave. Tudi z taščo sv. Petra se prav dobro zastopita in to ni malo, ta tašča ima 5 jezikov; z enim govori z petimi pa »šinfu«. Po očetu je »poverbal« samo pot v večnost.

Že tisti dan ko je mali Krancelj počastil svojo mater s prvim solom; ko je brez not v »duru« in »mollu« vežbal svoje grlo, — imel je strašansko lakoto. Ko je razodel svoje želje na nepreveč fini način svoji materi, dala mu je ona precej krompir v oblicah. Istega dne proti večeru se je uže primojdušil, ker ga je dela mati spat, on pa bi rad bil šel v kavarno. Drugi dan po svojem rojstvu se je spuntal in sanjal, da potuje v Kataribo. Ker so ga pa tam na bank dali in mu 25 odšteli popihnil jo je zopet v T. Tre.

tjega dne po svojem rojstvu najdemo Kranceljna zopet doma. Zjutraj je pil kofé, ob 10 uri je dobil od očeta na zadnja lica nekoliko zausnic, ker je kadil, o poldne pa je jedel kislo zelje s klobasami če prav je bil petek. Radi tega je prišel potem v navskrižje z tolminskim dekanom. No o tem pozneje.

Že v zgodnji mladosti zabrenkaia je v njemu muzikalna žila. Ker se ga je bil doteknal oče enkrat indirektno, t. j., da je prišla fina leskovka z njegovimi živei v dotiko, raztogotil se je silno na očeta, ter ga prosil, naj ga vsaj po taktu bije in ne tako breztaktno. Zato se je učil njegov oče precej note, in to samo cele; $\frac{1}{16}$, $\frac{1}{32}$, $\frac{1}{64}$, ni poznal, in tako je naučil Krancelj peti, kakor je očetova leskovka zvižgala; radi tega si je izvežbal glas tako, da je uže v svojem 5. letu pel solo v tolm. cerkvi. (glej bodočo spominsko pločo.) — Tudi v šolo so ga dali; no ker ga je tudi učitelj nasekal nekega dne prav breztaktno, pobrisal jo je v Ljubljano. O tem dogodku se tudi ne ve mnogo pozitivnega. Pravijo, da ga je poslal oče v Ljubljano, da bi se učil knjige »zapirati v karton« in ker je bil uže takrat velik »gunevut«, napravil mu je oče to le pridigo, kakor stoji pisano v analih pokojnega Holofernesa 80. strani v 32. glavi, 5 vrsti od zdalej:

»Moj sin Krancelj! — Ti si moj sin, in jaz sem tvoj oče; da sem jaz tukaj in da si ti tukaj, to ti je mati že večkrat povedala in ona gotovo dobro ve, če sem te jaz kedaj nasekal; do tega pa imam pravico po kazenskem zakonu, ker sva le jaz pa tvoja mati pod sreem nosila in te rodila v bolečinah! Tega pa seveda ti tele, moj sin, še ne razumeš! Sedaj pa pazi na to, kar ti povem, ti osel, moj sin, ker drugače boš britko obžaloval, ko ne boš imel več očeta in matere! Ti se boš učil v Ljubljani knjige vezati. Si slišal, ti kozel! Če premišlujem o tvojih zmožnostih in o tvojih talentih, ne vem, bi li te smatral za »ženija« ali pa za kozla, ker vse tvoje zmožnosti če jih sploh kaj imaš, so tako skrite v tebi, da jih ne bi mogel opaziti, tudi ako bi te celih 10 ur po glavi tolkel! Vedi ga vrag, v koga si se vrgel, v očeta gotovo ne! Le glej, Krancelj, tvojega očeta vidijo vsi vže od daleč, tebe pa ne! Sram te bodi. Največ talenta bi imel za hlapca, pa bi lahko postal gospodar hiše, ti muš, potem tudi poslanec, ker je zadosti da znaš reči; ja, — ko zahtevajo novih davkov, in zato si dovolj neumen, ti klontotar ti! — In sedaj

poglej svojega očeta in bodi to, kar je on, ti žaba! Pred vsem pa zapomni si to: ne govori preveč in ne povej nobenemu da si pameten, ampak pokazuj se vsem za silno neumnega; to ti ne bo težko, ker je resnica? neumnostjo prideš po vsem svetu in še dlej in ni treba da si bogat. Da boš imel vsak teden čisto srajco, za to bom uže jaz skrbel. In sedaj, moj sin, »spucej« si nos, pojdi k materi in daj ji poljub; jaz ga ne potrebujem ker sem uže »fruštkal!«

— Kako se mu je v Ljubljani godilo o temu bomo prihodnjič goverili! —

Moderni računski problemi.

Ako se sprehaja 20-letni mladenič z 17-letno deklico pri 22° R. ob 11 $\frac{1}{2}$ uri zvečer ob luninem svitu po gozdliču; na koliko bo eventualno obsojen?

Ako pet sil od različne strani na eno točko pritiska, kolika je verjetnost v kupne akcije v Kitaju?

Ako ima poročnik Sabljakovič 24 let in ako služi v 25. regimentu v 26. brigadi; koliko ima 27. v žepu?

Kako krivo črto mora opisati hrbet nižjega uradnika, ako spadajo njegovi viši med »sekante«?

Kako visoka je moževa slepota pri trikotnem razmerju med možem in ženo in kdo išče skrivnih kotov?

»Sem slišal da so naši deputati telegrafirali Italiji v imenu naroda!«

»So, so, ali so jim telegram ustavili!«
»Kako to?«

Ker so napisali, da je Trst »zadnji rob« — Italije!«

»In drugo je vse slovensko?«

Mati: Lucija, ali bi ti tega tajnika vzela?

— Mati, za nobeno ceno. —

Mati: Ravno kar je bil pri meni in je prašal tvojo roko.

— Tako, če je pa vprašal potem ga vzamem iz srea rada!

Kako se barometer napravi.

(Pogovor dveh sosedov).

- K. Nace ali veš kakor se napravi barometer, da vsako vreme, prav kaže pa ga sam lahko narediš?
- N. Ne vem gosp. Kosem; prosim povejte mi pa ga bodem takoj naredil, imam enega z glaževo cevjo pa malokaterikrat prav kaže. —
- K. Poslušaj pa natančno, to je tako: vzemi eno desko iz smrekovega lesa, katera more biti natančno en meter in pol dolga, (slučajno tudi nekaj daljši), široka 30 cm., debela pa 3 cm., isto lepo poodblaj (strugaj) da bode popolnoma gladka na obeh straneh. Ko bodeš to storil vzemi dva žreblja 6 cm. dolga in eno kladivo, pribij desko na okno, najbolje je proti južni strani tako da jo bode vsaj 30 cm. vun iz strešnega kapa molelo, pa je barometer gotov; — potem pa vsako jutro ko se dan naredi na desko dobro pogledaj pa bodeš vidil, da natančno kaže: ako bode deska tam mokra kjer iz pod strešnega kapa moli vedel bodeš takoj da je vreme deževno, ako bode deska pa suha bodeš pa spoznal da je vreme lepo. —
- N.: E vruga Vi ste prismoda. (In je jezno odšel).

Francel z Dobrniša.

Pavliha.

Človek sam ne ve, kdaj ga bo nescrca ali nezgoda prehitela, Najboljši upi gredo po vodi, »človek večkrat sam ni nič kriv.

Tako z menoj. Pa povem, kako je bilo.

Ker rad okrog štefnam in bi na svoje oči rad videl, kako se res godi doli na Kitajskem, mahnem jo tja.

Presneto je bilo vroče, ko stopim na kitajska tla. Obrišem si pot s čela, a nič ni pomagalo. Pod bližnje drevo se vležem denem marelo zraven sebe in s pipo v roki zaspim. A nisem dolgo spal. Ko se zbudim, sem imel roke zvezane in noge, pred nosom so se mi pa blisketali svitli kitajski meči. Pogledam po mareli, a že so jo Kitajci vzeli in zmagonosno držali, kajti vedeli so že, kdo da sem jaz, ker sem že parkrat hodil po Kitaju. Kakor mlado mače me med vriskom vlečejo v v bližnje mesto, zaprejo v beznico, ki je bila najslabšem stranišču najbolj podobna,

z mojo marelo so pa napadali Evropejce, in res so imeli povsod srečo, kjer so z mojo marelo udarili.

Jaz sem pa stradal v kitajski luknji in želel si le to, da bi dobil marelo nazaj. In želja se mi je spolnila; zdaj pa poslušajte, kaj Pavliha zna!

Ker Kitajci prav radi žlobudrajo in sem jaz dobre glave, sem se v kratkem naučil za silo kitajskega jezika. Zvedel sem, ko so se čuvaji pred mojim kurnikom pogovarjali med seboj, kam spravljajo mojo marelo in kdaj. Le čakaj, sem si mislil, Pavliha je zvit, vam bo že dal Kitajcem. Par dnij sem delal z različnimi rečmi, najprej s vojnim pipeem, da sem prišel iz svoje beznice skrivaj. Bilo je namreč vse iz samih plank zbito. Da povem, kako sem marelo dobil. Štirje čuvaji so jo čuvali z nabitimi puškami. Ko pridem do njih, jih po kitajsko pozdravim. Obleko sem imel kitajsko, katero sem nekemu kitonoscu vzel preje. Začel se je sledeči razgovor med menoj in stražo:

Jaz: Ti kel mu nijuk? (Ste kaj žejni?)

Oni: Či lu men, toj? (Kdo si pa, prijatelj?)

Jaz: Čang-ting, bej kon tin. (Čang-ting, bogat kupec.)

Oni: Lir ken? (Odkod?)

Jaz: A Hlasa. (Iz Hlasa.)

Oni: Te pa li ran? (Imaš kaj denarja?)

Jaz: Kelo setel. (Kakor črepin), se odrežem s kranjsko frazo.

Oni: Ma mu tatun? (Daš kaj za pijačo?)

Jaz: Plon; an teja ven! (Seveda; eden naj gre po vino!)

Dobro sem jih napojil. Ko so bili pijani kakor sodi in vsi dremali in smrčali vsak na enem oglu, razsekam vrata, ki so vodila k moji mareli in se polastim z velikim veseljem svojega premoženja. A reva je bila zelo zbita. Seveda, takim trotom v roko dejati mojo marelo, je prava brezumnost. Ni kazalo družega kakor flikati in krpati in šivati. Le počakajte Kitajci, zdaj vas bo bunkala moja marela!

In res jih je. Z marelo si naredim pot k bližnjemu telefonu, vprašam, kje je mednarodna vojska in zvem, da se vleče počati proti Pekingu. Vzamem pot pod noge in kmalu sem bil skupaj z našimi fanti Slovenci, ki so bili zopet prvi kakor povsod. Veselja so me stiskali na hrabra prsa, da sem mislil, da me bodo zadušili. Vse je bilo »v luftu«, ko se je zvedelo da je Pavliha s svojo marelo tukaj. »Peking je že naš!« vpili so vsi vprek,

»kakor marela Pavlihava!« Jaz sem se pa moško držal češ, čemene ni, pač nič ni.

S pomočjo moje marele je padel Peking v naše roke. Da je tudi tu pa tam kak vojak padel, menda ni treba omenjati, saj nisem mogel biti povsod in vseh braniti. Meni naj se svet zahvali, da se šopiri zdaj po Pekingu in moji mareli, ki je zopet precej razcefrana, pa mislim, da jo sčasoma še popravim.

Zdaj pa poslušajte, kako čudne razmere so na Kitajskem.

Spati more Kitajec sredi največje družbe, sredi najsilnejšega hrupa, na pekočem solneu, v tropu muh in sicer kar na tleh ali na kamenju z doli visečo glavo in z odprtimi ustni, v katerih se sprehajajo mršesi. Zato se mi zdaj nič kaj čudnega ne zdi, da sem bil v tako umazanem prostoru zaprt, nekateri še slabše žive. Krajske svinje in prešiči so pravi gospodje proti Kitajcem in Kitajkam.

Izprehodov na Kitajskem ne ljubijo, dirkanje s kolesi se jim zdi največja budalost; pravijo, da kolesarji ne bodo dosegli nebeskega veličanstva, ker kradejo čas in pot. To misel izražajo z besedami: »Pilm čeng ban kud, bar ti nejon.«

Kitajec sicer ne raje po zemlji z nosom, kakor prešič z rileem, a dosti čednejši vsejedno ni. Kravo ubije, razseka in vse od mršesov onesnaženo in po blatu povaljano meso prodaja. Čim več kupiš v Kini, toliko dražje ti zaračuna prodajalec. Ko prideš v prodajalnico, ti ponudi najprej pipo ali čaj, se prijateljski s teboj pogovovarja, ne sili nikdar blaga in še le med dolgim pogovorom mu lako razodeneš, da bi rad kupil to in ono, ali pa tudi ni treba. Jaz na primer sem se parkrat že napil čaja po kitajskih prodajalnicah, pa tudi tobaka so mi nabasali v mojo pipo, ki ima pakfonast pokrov, pa spodaj prostorček da se žlindra odteka. Kitajci se no morejo načuditi moji pipi, ki je tako po kranjsko narejena. Deset svojih so mi že ponujeli zanjo, a jaz pa trd Kranjec je nisem hotel dati. Kadar spet na Kranjsko pridem, že prinesem par prav pristnih kitajskih pip.

Kitajske deklice revni stariši navadno pomore, pomečejo na ceste, v ribnjake, jarke in v reke. Le bogati štariši obdrže vse otroke. Jokajočega otroka zbadajo, bijejo, ščipljejo in če to ne pomaga zoper jok, vržejo otroka močno ob tla, da bi hudega duha izgnali, ker v vraže Kitajci silno verujejo.

S svojo ženo Kitajec tako ravna kakor kranjska svinja z mehomo. Če se mu poljubi, jo gre pretepat, je vlačič za lase okrog hiše, jo z gnojnico polije, med krave brene, jo zopet ven z vleče, nabije še enkrat in jo pol mrtvo pusti ležati zraven erknujenega psa. To je zakonsko življenje! Prav rokovnjaško.

Da Kitajec tudi kolne, kdo bi tega ne verjel. Hudičuje na vse pretege; vraga kliče z »bâstel.« Ko se zjutraj prebudi Kitajec, prekolne najprej sebe, ker je na svetu, nato vsò svojo rodovino zlasti ženo in otroke; slednjim da vsakemu krepko zaušnico kakor tudi ženi. Ako ga razjezi otrok odreže mu pol ušesa in ga sne. Tako pri revnih.

Malo boljši se godi bogatejšim ženam. Bogata žena mora svojemu možu vse poljubiti na njegovem telesu, kar ji on zaukaže. Ne tepe jo nikoli, zato pa mora žena marsikaj storiti, kar se ne sme omenjati. A kadar je mož dobre volje, godi se bogati Kitajki, da od veselja ne ve, kaj bi počela. Mož jo ljubkuje kakor pri nas dvajsetleten mladenič svojo izvoljenko, ko se pa naveliča, jo grdo pogleda, obrne se proč in gre k drugi, k sosedovi.

Dosti za danes. Zdaj veste, gospôda, zakaj me toliko časa ni bilo nič na okrog. Če bo prav vsem, povem še kaj iz Kitaja če pa ne, pa kakšne domače stvari, saj je doma tudi zmirom kaj novega. Na zdravje!

Pavliha,

večen popotnik zdaj v Kini.

Poljudni spisi politične vsebine,

v zalogi našega koša.

»Vrednost slovenske politike«	1 st.
»Ravnopravnost v Avstriji«	
(»na papirju« v obliki »Brivea«)	1 st.
»Koliko dobička nam prinaša naš izvoz?»	2 st.
»Kak dohodek je davku nepodvržen?»	1 st.
»Vrednost avstrijske akeije v Kitaju«	1 1/2 st.
»Kako politiko ima laška irredenta?»	1 K
»Kaj zahtevajo Čehi?»	3 K
»Koliko žrtvuje tržaški magistrat za okolico?»	1 st.
»Koliko troši naša vlada za slovenske šole?»	1 st.
»Koliko je vrednosti »edinost« za »slovenski narod«?»	1/2 st.

Muhe.

Lord Roberts je na vrhuncu svoje slave; zato ne more — naprej!

Iz kitajske akeije ne bo nikdar nič ker stojé jako slabo — evropske akeije!

Pod »Božjo Previdnostjo« razumevajo klerikalei in liberalci — denar!

Gospod Ivan Grozni nosi vedno in povsod brez vsake poteškoče celi kvintal seboj; čudno, da ni dobil še nobene oferte od kacega — cirkusa!

»Kaj bliska se v jasnem... menda vendar ne »križec« na Tumovih in Gaberščekovih — prsih!

Kdo bi bil mislil, da bo pomagala furlanska pelagra slovenskemu odvetniku v italijanskem »Piccolo«!

»V Edinosti je moč!« — tega menenja sta tudi Banelli in dr. Abram!

»Izlet v Rim« je mnogo bolj interesanten nego »Izlet v Benetke« — čeprav ne pride navadno v noben podlistek.

Zdrav kraj.

Neka boleha gospa napoti se v toplice, da bi si pridobila zaželenega zdravja. V krčmi, kjer je vsak dan obedovala, videla je mnogokrat mladega, zdravega in čvrstega gosta. Neeega dne ga nagovori: »Ste vi tudi radi zdravja tukaj?«

»Da!« odgovori mladenič. »Ko sem namreč sem prišel, bil sem najslabša oseba, ki si jo morete misliti. Nisem mogel ne rok in ne nog rabiti, kosti imel sem rahle in mehke, o moji drugi telesni moči pa ni govoriti.«

»Kaj mi pravite!« vzklikne gospa. »In zdaj ste ozdraveli?«

»Tako po prvem dnevu mojega priphoda začelo mi je boljé prihajati. Le pomislite, da nisem imel zobov, da nisem mogel govoriti in da sem za vsako gibanje potreboval pomoči drugih oseb.«

»Katera zdravila ste pa rabili?«

»Spanje, dober zrak, in pa mleko — samo mleko. Druzega ni mogel želodec prenašati.«

»In to vam je pomagalo?«

»Seveda, kakor vidite! Udje postali so trdni, zobje so mi zrastle in glas dobil

sem močen, kakoršnega zdaj slišete.«

»Res čudno, morali ste biti grozno slabi, ko ste sem prišli!«

»To že; tehtal sem samo kake štiri kilograme. Jaz sem namreč tukaj rojen in živim od rojstva sem tukaj!«

Goriška idila.

»Polnoči je proč,
spati mi ni moč,
vidim, da bom moral vstati,
k ljubici se v vas podati....«

Tam pri njej sedi,
roki nje drži;

»O kako te ljubim, draga,
ljubiš ti me, duša blaga?«

»Tepec ti »Sočan«,

Pojdi hitro v stran,

Jaz nikdar nebom »Sočanka,«

Zvesta jaz sem »Goričanka.«

Tržačani na shod!

Na veliki javni shod, katerega priredi politično društvo Edinost v nedeljo zjutraj pri sv. Jakobu, za slučaj dežja pa v novi telovadnici v ulici Coroneo vabimo vse Tržaške Slovence in Slovenke, da se vdeleže v ogromnem številu.

Solsko vprašanje in prihodnja ljudska štetev bode na dnevnem redu. —

Dve najvažnejši točki za nas Tržaške Slovence. Torej pozor! Vsi na javni shod!

Brivec.

Oče naš Banelli!

Oče naš Banelli, ki si v Škednju, slavno naj bo tvoje ime, tvoje je naše škedenjsko kraljestvo, tvoja naj se vrši volja kakor na magistratu tako tudi v Škednju! Kupi nam vsak dan vse naše stare bige, odpusti nam naše dolgove, kakor bi ti jih tudi mi odpustili, ako bi jih ne imel, ne peli nas v nobeno slovensko posojilnico, temuč reši nas vseh davkov! Amen!

DOPISI.

Sv. Anton v tužni Istri. Kaj pa bi bilo, ko bi prišel enkrat tudi k nam. Mahni jo čez Kubed, tam ti priskrbimo potrebno orodje za našega kosmatinea »skobea« iz Turčinov. Mesto žajfe ti nabereмо kopriv,

ker so bolj vroče in občutljive. Ako ne razumeš taljanski, ne hodi na njegov dom; če tudi je rodovina čičke krvi, vsejedno. Že mali drobiž je vzeti iz laške pratke, zato pa ne znajo drugače klicati stariše kakor »Papá čama mama, ke kužini polenta — Maria ga mal de pana.« Naš konšeljer je poslal svojo hčerko v italijansko šolo, da bo imel vsaj koga v hiši, ki mu bode čital, »sv. Pikola.« Po smrti Umberta so vsi žalostni, ker so upali, da pride en dan pogledat v Istro. Da ne pozabim še enega moža, ki more cel dan ribati italijansko pero — pravijo mu tajnik; kaj da je, se najbolje spozna o volitvah, ko prodaja slovenske ovce laškim mešetarjem. Mož je kakor bižat, če ga ne držiš trdno v pesti, ti takoj zbeži k avokatu v Koper. Tebe striček se ni bati, ker si že zvežban v takih stvarih.

Skobec.

Sv. Marija Magdalena. Veš kaj Brivec, prenesi za poskus tvojo brivnico enkrat na postajo sv. Andreja, Posla boš imel tik železnice, na razpolago dobiš vlak. Izročimo ti Ančko in Jurčeta. Zgodilo se je, da je prišel Jurček dobre volje domov, Ančka mu je pomagala sleči hlače ter pobrala iz žepa ves pesek. Drugi dan je bila šagra pri »Goljutu« in naša Ančka je drsala celi dan. Mej tem so pa oče in otroci doma stiskali prazne želodec. Pride ponedeljak, Ančka je Jurčka gnala na delo, a Jurček brez peska v žepu ni maral iz hiše. Obljubila mu je prinesiti kosilo. Mož se premisli, gre v bližnjo krčmo in si ga privoščí, dokler je kreda pisala. — Na večer se vrne Jurček domu, Ančka ga ljubeznivo sprejme z debelim polenom, ki je neusmiljeno plesalo po Jurčkovem hrbtu. — Ljudje so bili v strahu, da se bliža kitajska vojska. Ko je pa krčmar drugi dan zvedel, da leži Jurček bolan, začel je lasé z prsti česati in križati — neke številke na vratih in zdihovati: Ančka, Ančka kedo bo plačal te litre...

Špijon.

Iz Planine. Predragi striček Brivec! Močno obžalujem, da Te ni bilo v nedeljo t. j. 19. t. m. z menoj v Gorenji Planini kjer so imeli štruklje sv. Roka. Videl bi marsikatero zanimivost, da se pa ne bodeš kesal; hočem Ti jaz povedati najbolj važne novice.

V nedeljo zjutraj zarano se vsedem na moj četverkolesni bicikelj in hajd v Planino. Kakor veren kristjan jo mahnem najprvo seveda v cerkev. Ko se maša začne se oglasi na kornu nekoliko pevka, pa kako? Da bi jih Ti slišal. Sam pri sebi

sem zdihnil, ubogi Planinci, ki poslušate to petje bote vsi oglušeli od tega eviljenja! Vprašam potem neko žensko, kako je to, da je tako slabo petje; ker sem slišal enkrat kako znajo dobro peti in da so imeli zadnji čas mešan zbor. (to je bil takorekoč zmešan zbor). Ona ženska mi odgovori, da je sedanji organist strašno olikan, ter je postavil na kor take omikane pevke, ki tako štrašno evilijo. Več mu je za lepe »kikle« in »klobuke« kakor za lepo izborno petje. Po moji misli je potreben Tvoje britve! Potem si ogledam najprej Planino in proti večeru jo mahnem v gostilno k »Zamorecu«. Pokličem četrto vina in sedem za mizo. Kar se pripelje nekaj fantov in dve dekleti noter, klicali so jih Micka in Polonica. Začeli so plesati in plesal sto pozno v noč. Kar čutim en ropot, ozrem se k vratom, tam stoji ena dolga postava, ko Micka mimo pripleše jo z vso silo lopne po hrbtu. Prašam seveda kaj to pomeni, odgovori se mi, da je to stara Ribka, mati plesalk; v tistem hipu pa prileti noter z enim polenom in hiti mahati krog sebe. Kakor pravi pesem: »Gor po hiši jih podi; in štruklje jim deli«. Da pa še jaz kaj ne dobim jo raje pobrišem domov spat. Drugo jutro pa sem zvedel, da je šla tudi Ribka sama plesat in da so jej hčere v »Kačjo vas« všle. Zdaj pa adijo roko emok.

Omikan Barcelan.

Iz Pobegov poleg Kopra, ali pa »Iz ključa slovenske Iste nam pišejo:

Skoro gotovo ni še nikoli trpela Tvoja britev v tem le kraju, a sedaj Te pozivljemo: Pridi! Bog ne daj, da bi pozabil nas obiskati, kajti tu se nahaja takih bradačev, da je groza. Strah Ti bo pretresel kosti, ko jih boš zagledal! Da boš vedel, zakaj Te pozivljem, sporočim Ti sledeče: Pondeljek, 20 avgusta t. l. bil je, po domače rečeno, »drugi dan šagre.« Veselo se odmevali glasi slovenskih sviralcev, kateri so na odru sedeč, igrali vsakovrstne plesalne kose. Okolo 8. ure zvečer odpravijo se naši »gođci« k večerji svirajoči koračnico. Slastno uživajo, kar jim napravi kuharica. Po kratkem počitku se odpravijo spet na plešišče. To pot pa zaslišim se svojim drugim koračnico, ktero bi bil rad slišal nje konec. Radovedno poslušam ter pričakujem. Ali kaj zaslišim? Kaj misliš, kakšna je bila ta koračnica? Striče moj, to je bila prelepa koračnica »Maramev.« Kakor lepo je donela iz instrumentov »slovenskih, pobežanskih Ilircev!

Kaj misliš, so ti potrebni Tvoje britve?

Jaz in moj drug misliva, da britev in še celo srp, bi bila premajhna. Skoro gotovo imaš v svojej brivnici kako staro, zarjavelo koso; ta bo primerana naši sviralni družini. Pridi prej, ko mogoče, če ne se bojimo, da zarastejo, kakor »Uragutang«, in potem (ne bodo vedeli, kam dejati instrumentov.

Srečno! Bog Ti daj dosti zaslužka!

Medved in Lisica.

Žena: Jakob, pretrpi še to noč, jutri bodo zaprte krčme ob 10. uri ravno kadar se spravljaš ti na ječmenovo vodo in si jo nasrkaš na smrt. —

Jakob: Če ne počim nocoj bodeš poslala Goesu jutri par piščet — v zahvalo za novi zakon.

LETIGRAMI

Sv. Peter ob Nadizi. Beneški Slovenci so poslali prošnjo kraljici Heleni, da jim povrne od italijanske vlade ukradeni slovenski jezik v cerkvi in šoli.

Rim. Ministerstvo je sklicalo tajno sejo, da pretrese prošnjo beneških Slovencev. Po dolgi debati so sklenili prositi Avstrijo na posodo § 19. ker ga ona več ne rabi.

Trst. Naš »doppio governo« na lesnem trgu je po svojem ministru ekscelenci Nazolongo protestiral pri ministru vnanjih stvari v Rimu, v zmislu da prošnja beneških Slovencev ni smeti rešiti ugodno, ker bi to uplivalo na nervozne možgane tržaških židov, in bi znalo imeti jako nevarne posledice. Italija mora ostati čista vsake primesi slovanske krvi. —

Sv. Peter ob Nadizi. Nedavno so na neki primici, postavili novomašniku slavo-

lok z napisom: »Bodi pozdravljen naš novič«. Ravno isto jutro sta capljala mimo Hortiš in Angeli; ko prebereta napis vzdihne Hortiš: Ancora non siamo in Italia!

Kasovlje pri Vipavi. Krasne veselice ki jo je priredil »Goriški Sokol« se je udeležilo vse polno »Sočanov« in »Goričanov« samog. »nunc« ni bilo nobenega. Vlada je mir pri pivu, viau in pri plesu. Gosp. Makuc se še danes veseli kako je navdušeno sprejel vrle goriške in prvaške Sokole. — Vipava ko je šumela čez »hudičev jezo«, si je mislila: goriški Slovenci že znajo biti pametni, samo če hočejo.

Gorica. Tukajšno razstavo obiskuje dan za dnevom toliko ljudi, da je pred vhodom vedno vse prazno. — V bližnji lokandi je pivo v fasetnih pričelo od same jeze zopet vreti — Odbor je tako dobre volje, da vsake dve uri natrkava na nove zvo-
nove. —

Sežana. Na vojaški veselici je bilo toliko ljudstva, da ni bilo razločiti vojaških kap od kraških klobukov. — Pri »Treh kronah« je bilo vse zasedeno, zato je bilo celo kadetom prepovedan vstop. Ekse. Goëss je bil s sprejemom prav zadovoljen.

Iz Žirov 24. Glasoviti žirovski fižol je letos dobro obrodil; zato se je potrudil sam njegov zastopnik gosp. Reč-Vat, da ga nekaj vagonov pošlje Kitajski vojski.

Iz Žirov 19. Zaradi prevelikih zaslug, ki si jih je g. L. P. za časa svojega bivanja tukaj med nami pridobil, mu pošiljamo laskavo čestitko, k njegovemu imenovanju. Dne 19. t. m. je bil namreč v Logateu imenovan za učnega profesorja in dr. travam.

Novomesto. Dolenci smo za deželno avtonomijo — živio Šuklje!

Kranj. Gorenjeji smo za občo in tajno volilno pravico — živio Šušteršič!

Ribnica. Notranjeji nismo ne za avtonomijo ne za širjo volilno pravico. Ven ž njim, dol ž njim, nečemo ga Višnikarja! — Mi smo in ostnemo Kranjeji.

Peking. 23-8. Evropejci so ulomili v mesto Peking, pa ker niso našli doma ne gospodinje ne gospodarja, jim je silno dolg čas. —

Peking 24-8. Kitajska cesarica vdova je šla na »luft«, ravno ko so naznanili svoj obisk miroljubni Evropejci.

Peking 25-8. Evropejci bi radi delili Kitaj, ali ga vsaj pokupili, če ne z lepa pa skrvjo; samo mešetarji ne vedo, kam adresirati ponudbe.

Kaj je več vredno?

Stotinka skušnje je več vredna kakor tisoč zlatih teorij.

Angleži so že tako obubožali, da nameravajo v afrikanske zlate rudnike pošiljati kitajske sužnje. Ta živina je dober kup, tudi stane malo: pest moke ali riža in par grošov.

Cecil Rhodes.

V Italiji mislijo povišati plačo policiji in skrivnim detektivom, ker so že toliko anarhistov polovili post festum.

Glejte ga lisjaka — Crispija, ki je spravil Italijo ob kredit in na rob prepada, on ki je Oberdanka upisal med svetnike, išče danes anarhiste po Italiji. — Smešno!

„Tour“ in „retour“.

Ko v vlak nek kmetič se priprost je vsedel. Nasproti mu gospod je visok sedel.

Kmet vpraša ga, da bila bi zabava:

»Gospod, smem vprašati, kam se peljava?«

Da pa z gospodo črešenj dobro ni zobati, To mož priprost se zdaj učil je brz spoznati,

»Kam drugam nego v pekel, ti človeče!«

Naš kmet osupne — kmalu pa si zmisli:

»Če v pekel bova se zares peljala,

Potem gospod vas pomilujem:

A skupaj tam ne bodeva ostala,

Kar res iz srea obžalujem.

Le glejte — vi imate karto »tour«,

Jaz pa — imam jo tudi koj »retour!«

Silvester.

ZALOGA POHIŠTVA

Rafaela Italia

TRST - Via Malcanton št 1 - TSRT
Zaloga pohištva za jedilnice, spalnice in sprejemnice, žimnic in peresnic, ogledal in železnih blagajn, po cenah, da se ni bati konkurence.

Peter Šmid,

žganjekuh v Selcih nad Škofjeloko
priporoča fini brinjevec liter 2 K 40 st., borovničovec liter 2 K 80 st.
Domač izdelek večji množini.

Trgovcem 10% popust.

Gostilna

pri Zlatem Križu

ali

pri „LIZI“, v Gorici.

Podpisani priporočuje svojo staro narodno gostilno vsakemu Slovencu ki obiskuje Gorico.

Dobi se vedno dobra in snažna postrežba o poludne in na večer. — Vozniki imajo na razpolago hleve za konje. — Potniki dobe vsak čas čisto in ceno prenočišče.

Za obilni obisk se priporočuje

Ivan Katnik,

gostilničar.

K r č m a

Trst ulica S. Marco šte. 6. Trst.

Podpisani priporoča slav. občinstvu svojo gostilno pri sv. Jakobu, preskrbljeno vedno s pristnim istrskim črnim ter dalmatinskim črnim in belim vinom. — Dobivajo se tudi vedno mrzla jedila.

Udani

Ant. Babič.

I. VIČIČ, krojač

v Trstu

ulica S. Maurizio štv. 11, II. nad.

Izdeluje moške obleke vsake vrste. Kakor si vsak naroči v popolno zadovoljnost.

Priporočuje se slovenskim krogom in drugim.

Za obilno naročitev

udani

I. Vičič, krojač.

Pozor!!

Kdor potrebuje izvrstni portlandski cement in hidravlično apno (Romano) prve vrste, dobi ga vsaki čas v zalogi pri Marinu Lukša na Proseku.

Cene ugodne.

POZOR!

Trst — ulica Giulia št. 25. — Trst.

Kdor želi biti dobro in točno postrežen z svežim in vsakovrstnim kolonialnim blagom kakor: kavo, rižem, oljem, testenino, moko, milom, sirom ter raznovrstna fina vina v buteljkah ter sploh z vsemi jestvinami naj se obrne do podpisanege. — Pošilja tudi na deželo proti poštnemu povzetju. V mestu dobe na željo prosto na dom. Nadejajo se obilo obiska beleži udani

Vekoslav Plesničar.

Zaloga in tovarna

pohištva vsake vrste

od

Alessandro Levi Minzi v Trstu

Piazza Rosario 2. (šolsko poslopje).

Bogat izbor v tapetarijah, zrealih in slikah. Ilustriran cenik gratis in franko vsakemu na zahtevo.

Cene brez konkurence.

Predmeti stavijo se na brod ali železnico brez da bi se za to kaj zaračunao.

MEHANIČNA DELAVNICA

TRST, - Via S. Lazzaro št. 6. - TRST

(nasproti hiše Salem)

Antona Škerl

skladišče originalnih šivalnih strojev „Adrija“ iz Budimpešte in velocipedov najmenitnejših tvornic v državi in inozemstvu.

Šivalni stroji se zagotovijo za pet let, a velocipedi za eno leto.

Iskarkajo se popravne velocipedov, šivalnih strojev, motorjev na gas in na par lid.

DELAVNICA ZA LESKETEČE NIKELIRANJE

Skladišče vseh podrobnostij za velocipede in šivalne stroje.

Postavljanje in popraviljanje električnih zvoncev.

Razprodaje, zamenjuje, izposoja velocipede.

Vsakovrstni popravki ali narošbe izvršujejo se točno in hitro po nizki ceni.

Mirodilnica (drogerija) B. Poniž v Gorici

Tržna ulica v p. sloplju okrož. sodišča

Po zmernih cenah nudimo fino blago, iz suhe in oljnate barve pokosti (lake), zamazko (kit), klej, čopiče, razne krede, cement, zamaške, gobe, milo, sveče, petrolej, cévi iz kavčuka, mineralne vode, cedi (gume) kirurško opravo, pogačo za pse, parfumerije itd.

ČUDEN FRAN urar

Glavni trg, - LJUBLJANA - Glavni trg.
Priporoča ure, zlatanino, kolesa, šivalne stroje. Najnižje cene. — Najfinejša Štiria kolesa in več drugih vrst koles.

Ceniki na razpolago.

„SLOVENKA“ Leposlovni list za ženske izhaja v Trstu enkrat v mesecu. Prinaša razno gradivo za ženski svet; posebno pripovedi, pesmi in razne podučne nasvete za matere in hčerke. — Za vse leto velja 6 kron. Naslov: Upravništvo „Slovenke“ — Trst.

Prodajalnica jestvin

Vekoslav Pečenko
ulica Commerciale 11.

Podružnica ravnotam št. 12.

Našim slov. gospodinjam, hišnim in drugim, katere stanujejo v obližji moje prodajalnice naznanjam, da se v moji zalogi dobé vse potrebne jestvine za katero si bodi družino: kava, olje, riž, sir, makaroni, fižol, moka, sveče, frank itd.

Vse po primerni ceni samo dobro in zdravo blago.

Pošilja tudi na deželo.

Z obilni obisk se priporoča udani

Vekoslav Pečenko,
trgovec.

„Slavisches Echo“ izhaja 1., 15. in 2. dan v mesecu in stane na leto 5 glđ. — V Trstu ga prodaja tobakarna Lavrenčič, v Ljubljani bukvarna Schwentner po 14 nvč.

Časopis vestno zasleduje slovensko gibanje in temeljito razpravlja najvažnejša dnevna politična vprašanja. Noben slovenski politikar ne bi smel biti brez tega lista.

Lastnik in urednik: **Miloš Kamušič**, odgov. urednik **Ante Svava**.

NOVAK MIHA

trgovec

ulica S. Catarina št. 9. - TRST - ulica S. Catarina št. 9.
(Nad 30 let stara firma).

Razpošilja razna olja, kavo, riž, južno sadje, jestvine in kolonialno blago. Pošilja se na debelo in drobno.

Pošiljatve samo na povzetjč, posode ostanejo na račun firme odjemalca pa pogodbi. — Blago, katero ne vgaja, se vzame nazaj.

Cena olju je od 28 nvč., do 72 nvč.
Kave dobite: Ceylon, Domingo, Guatemala, Jamaika, Moka, Java, Portorico, Perl, Victoria, Rio in Santos.

Priporoča svojo bogato zalogo vsem stanovom: duhovnikom, učiteljem in uradnikom.

udani

Novak Miha.

Prva slovenska trgovina z železjem Konjedic & Zajec

v Gorici, pred nadškofijo 5.

Oče, po kaj greste v Gorico?

Moram nakupiti razno železje. Pri Konjedicu & Zajecu dobim najboljša štajersko železo, železne, cinkaste, pocinjene in medene ploščenine, razna orodja, štedilna ognjišča, peči, cévi, nagrobne križe. Tu dobim okove za pohlštva in stavbe; koroški acalon in Brescia jeklo, razne cemente in kmetijske stroje.

Vse po najnižjih cenah.

Tržaška posojilnica in hranilnica

registrovana zadruga z omejenim poroštvom, edini in prvi slovenski denarni zavod v Trstu

Ulica S. Francesco št. 2.

sprejema hranilne uloge in obrestuje 4%. Toliko ne plačuje v Trstu noben denarni zavod.

Rentni davek od vlog plačuje zavod in ne vlagatelj. Obresti se vsako leto kapitalu pripisujejo, da teki obresti od obresti, tudi če dotičnik ne prinese knjižice.

Vloženega je bilo leta	1892 glđ.	17.663.76
"	1893	38.245.13
"	1894	49.741.66
"	1895	38.644.52
"	1896	125.448.27
"	1897	164.907.79
"	1898	261.424.45

Skupni promet od 1892-1898 gl. 3.212.095.10

Pri slovenski tržaški posojilnici in hranilnici se denar podvoji 6krat prej kakor pri drugih hranilnicah

Svoji k Svojim!

Podpisani priporoča slovenskemu občinstvu bogato založeno pekarijo. — Postreže vsaki čas s zvežim kruhom: prodajalce, krčmarje in odjemalce na debelo s primernim obitkom. Kruh se prinaša na zahtevo na dom. Prodaja se vseh vrst moka — domače pečivo — sladkarije in pristno domače maslo. — Sprejema v peko domači kruh; vse po niskih cenah. Pekarija je v

ulici Stadion št. 20.

odprta je od 5. ure zjutraj do 10. zvečer. Priporoča se udani

Jakob Perharc,
lastnik.

Odlikovani fotografski atelier

A. JERKIČ

Gosposka ulica št. 7. - GORICA - Gosposka ulica št. 7.

v hiši „Goriške ljudske posojilnice“.

Novi, velikomestno urejeni atelier

odgovarja vsem modernim zahtevam v tej stroki.

P. n. gg. državni uradniki in njihovi družinski člani dobé pri obstoječih cenah 15 % rabat.

Brivec obiskal je nedavno Jerkičev fotografski atelier, v Gorici, kateri razpolaga z najprimernejšimi prostori, kar je glavno in najmodernejšimi pripravami za svojo obrt. Fotografije so tako naravno in fino prenešene, da se jih ne moreš nagledati. Ponosni smemo biti, da imamo v nas tako finega fotografa-umetnika. Slovenske družine naj nikar ne zamude obiskati Jerkiča. Njegove fotografije so najlepši spomin v slovenski hiši.

Izdaje in tiska tiskarna „Edinosti“ v Trstu